

Zbiór obowiązujących rozporządzeń

w powiecie Łukowskim.

PRENUMERATA: Rocznie 24.— mk. Półrocznie 12.— mk. Kwartalnie 6.—mk.
Zaprenumerować można w Sekretarjacie Urzędu Powiatowego w Łukowie.
OGŁOSZENIA: Za całą stronę 40 mk., 1/2 strony 20 mk., 1/4 strony 10 mk.

TREŚĆ NUMERU:

- 192 Rozporządzenie w sprawie zgłaszania posiadanych zapasów tkanin lnianych i bawełnianych.
- 193 Instrukcje do dekretu Rady Ministrów z d. 7 lutego 1919 r.
- 194 Ustawa z dnia 8 kwietnia 1919 r. o dostarczaniu mieszkań na potrzeby wojska.
- 195 Ustawa z dnia 8 kwietnia 1919 r. o nietykalności członków Sejmu Ustawodawczego.
- 196 Ustawa z dnia 11 kwietnia 1919 r. o rzeczowych świadczeniach wojennych.
- 197 Rozporządzenie Ministra Aprowizacji w Warszawie z dnia 4 kwietnia, dot. woln. obrotu bydłem i t. d.
- 198 Rozporządzenie Ministra Aprowizacji, z dnia 5 kwietnia, dot. częściowego ograniczenia wolnego obrotu bydłem i t. d.
- 199 Ogłoszenie dot. płacenia zasiłków członkom rodzin rezerwistów.
- 200 Ogłoszenie dotycz. pastwisk leśnych.
- 201 Ogłoszenie dot. Urzędu Przemysłowego.
- 202 Ogłoszenie dot. uchwały zebrania gminnego o zamknięciu szynków.
- 203 Ogłoszenie dot. zgubienia pozwolenia na prawo posiadania broni.
- 204 Ogłoszenie dot. zgubienia paszportu.
- 205 " " ujawnienia zapasów drzewa.
- 206 " " podatku mieszkaniowego w Łukowie.
- 207 Ogł. dot. podatku mieszkaniowego w m. Kocku
- 208 " " ceny na drożdży.
- 209 " " próśb o zwolnienie od wojska.
- 210 " " walki ze szkodnikami w sadach
- 211 List gończy, dot. Jana Łukasika.

192

ROZPORZĄDZENIE

w sprawie zgłaszania posiadanych zapasów tkanin lnianych i bawełnianych, nadających się na bieliznę dla żołnierzy, oraz uszytej z tych materiałów bielizny pościelowej i męskiej, wydane na mocy dekretu z dnia 23 listopada 1918 r. (Dziennik Praw № 17 punkt. 44.)

1. Winny być zgłoszone wszelkie tkaniny lnlane i bawełnlane surowe, bielone i kolorowe, nadające się na bieliznę dla żołnierzy oraz uszyta z tych materiałów bielizna pościelowa i męska, bez względu na to, gdzie się znajduje (w składach, magazynach, sklepach, mieszkaninach.)

U w a g a: Pod nazwą „Tkaniny, nadające się na bieliznę dla żołnierzy” rozumieć należy wszelkie płótna i tkaniny bawełnlane, używane zwykle na bieliznę w sferach średniozamożnych, robotniczych i wiejskich.

Od zgłaszania zwalnia się bieliznę gotową przeznaczoną do osobistego użytku.

2. Dozwoloną jest bez specjalnego pozwolenia w sklepach detalicznych sprzedaż poszczególnym osobom nie więcej nad trzy komplety bielizny lub też tkaniny w ilości 10 metrów z tem, aby całkowita ilość sprzedanego w sklepie towaru nie przekraczała 20 proc. zameldowanej ilości. W składach hurtowych jest dozwolona również sprzedaż, w mniejszych partjach, 20 proc. zameldowanej ilości, lecz każdorazowo za zezwoleniem Wydziału Surowców Wojennych Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

3. Właściciele, posiadacze oraz wszelkie osoby, którym powierzono przechowanie lub dozór nad wymienionymi w p. 1 tkaninami i towarami, obowiązane są w przeciągu 10 dni od daty ogłoszenia niniejszego rozporządzenia w „Monitorze Polskim” podać według niżej załączonego adresu następujące dane.

a) Imię, nazwisko i adres deklarującego ze wskazaniem właściciela oraz miejsca przechowania zapasów;

b) ilość w p. 1 wymienionych przedmiotów z dokładnym podaniem nazwy i gatunku.

4. Osoby obowiązane w myśl § 3 do złożenia deklaracji, a które we wskazanym terminie tego nie uczynią, albo też zgłoszą dane, niezgodzające się z rzeczywistością, jako też osoby sprzedające lub kupujące bez zezwolenia odnośnych władz, podlegają ustanowionej karze grzywny i aresztu, przedmioty zaś zameldowane ulegają konfiskacie.

5. Wszelkie umowy kupna i sprzedaży, zawarte przed dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, unieważnia się.

6. Wykonanie niniejszego rozporządzenia, powierza się Wydziałowi Surowców Wojennych.

7. Rozporządzenie niniejsze ma moc obowiązującą na terenie całego Państwa Polskiego i wchodzi w życie od daty ogłoszenia.

Zgłoszenia przyjmuje:

1) Wydział Surowców Wojennych, Warszawa, Bielańska 10:

Minister Przemysłu i Handlu
(—) Hacia
Szef Sekcji
(—) St. Brzeziński.

Warszawa, 11 kwietnia 1919 r.

193

INSTRUKCJE

do dekretu Rady Ministrów z d. 7 lutego 1919r.

I.

Przepisy dotyczące skupu skór surowych garbników i ekstraktów.

§ 1.

Wyłączne prawo zakupu skór surowych należy do Wydziału Surowców Wojennych Ministerstwa Przemysłu i Handlu, względnie organizacji, której to prawo przez Wydział Surowców Wojennych przekazane zostanie.

§ 2.

Wszystkie skóry surowe bydlęce, (t. j.: bycze, wółwe, krowie, jałowicze, bukacie i cielęce), oraz końskie i źrebięce, powinny być oddawane po cenach przez Rząd ustanowionych agentom, posiadającym upoważnienie do skupu skór, poświadczone przez Wydział Surowców Wojennych.

§ 3.

Garbarnie mogą nabywać skóry surowe wyłącznie tylko za pośrednictwem W. S. W., według przydziału proponowanego przez Związek Przemysłowców Garbarzy i zatwierdzonego po odpowiednim sprawdzeniu przez Wydział Surowców Wojennych.

§ 4.

Wolny handel skórami surowymi, ekstraktami i garbnikami jest wzbroniony. Skóry nielegalnie nabyte lub znajdujące się w posiadaniu osób do tego nieupoważnionych, będą konfiskowane bez odszkodowania, a oprócz tego winni będą pociągani do odpowiedzialności sądowej.

§ 5.

Obrót wszelkimi garbnikami i ekstraktami dozwolony jest wyłącznie pod kontrolą i za pośrednictwem Wydziału Surowców Wojennych Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

II

Przepisy o sprzedaży skór gotowych, znajdujących się w garbarniach,

§ 1.

Wobec oddania pierwszeństwa na skup skór gotowych, obuwionych, znajdujących się w garbarniach—Ministerstwu Spraw Wojskowych i Ministerstwu Aprowizacji, wszystkie garbarnie obowiązane są pod groźbą zamknięcia garbarni, co 1-go każdego miesiąca przysyłać perjodycznie listem poleconym na miesiąc przed wykończeniem określonej ilości skór, wykaz takowych do Wydziału Surowców Wojennych Ministerstwa Przemysłu i Handlu, Oddziału skór, Bielańska 10—12 w Warszawie, i do delegata tegoż Ministerstwa, jeśli urzęduje w danej miejscowości.

Wydział Surowców Wojennych obowiązuje się nie później, niż w dwa dni po otrzymaniu powyższych wykazów, przysyłać odpisy tychże do Ministerstwa Spraw Wojskowych i Minist. Aprowizacji.

§ 2.

Przyjmowanie skór gotowych z garbarni będzie dokonywane przez Specjalną Komisję, w skład której wejdą delegaci: Wydziału Gospodarczego Ministerstwa Spraw Wojskowych, Ministerstwa Apropowizacji i Wydziału Surowców Wojennych, Ministerstwa Przemysłu i Handlu. Przy przyjmowaniu skór w garbarniach w Komisji ma prawo przyjmować udział przedstawiciel Związku Garbarzy, z głosem doradczym.

Wydział Surowców Wojennych Ministerstwa Przemysłu i Handlu łącznie z delegatami powyższych Ministerstw, będzie opracowywał plan przyjmowania skór gotowych na miesiąc naprzód.

§ 3.

Jeśli skóry z Ministerstw nie wysła w oznaczonym terminie swego delegata po odbiór skór, to tem samem będzie się rozumiało, że na daną partję skór nie reflektuje, a Komisja odbywa się bez niego.

§ 4.

Komisji Odbiorczej przysługuje prawo żądania dostawy skór do najbliższego składu odbiorczego.

§ 5.

Komisji Odbiorczej przysługuje prawo rewidowania garbarni w razie powzięcia podejrzeń o ukrywanie towaru.

§ 6.

Komisja po przesortowaniu i odebraniu skór, potrzebnych dla Urzędów Państwowych, resztę odrazu na miejscu przeliczy i zważy. Ministerstwo Apropowizacji skóry zwolnione obywatelowe ostempluje ustanowioną pieczęcią i wyda odpowiednie zaświadczenie o zwolnieniu i kopję zwolnienia przesyła Wydziałowi Surowców Wojennych Ministerstwa Przemysłu i Handlu w Warszawie.

§ 7.

Każda garbarnia obowiązana jest na odwrotnej stronie zwolnienia odnotować komu i jaka ilość odnośnych skór została sprzedana i po wypełnieniu całego zwolnienia takowe odesłać do Wydziału Surowców Wojennych Ministerstwa Przemysłu i Handlu w Warszawie.

§ 8.

Każda garbarnia obowiązana jest na goto-

wej skórze kłaść swoją pieczęć. Skóry bez pieczęci fabrycznej, podlegać będą konfiskacie.

§ 9.

Skóry, znajdujące się w sklepach i składach kupców, winny być do dnia 15-go Maja 1919 r. ostemplowane przez Ministerstwo Apropowizacji.

Skóry sprowadzane z zagranicy muszą być niezwłocznie zgłaszane do Ministerstwa Apropowizacji do ostemplowania. Stemple muszą być kładzione w ten sposób, żeby nie było nieporozumień przy skórach przekrajanych.

Skóry nieostemplowane stemplem Ministerstwa Apropowizacji, po 15 Maja będą konfiskowane.

§ 10.

Podziałem zamówień na skóry specjalne między poszczególne garbarnie, zajmuje się Ministerstwo Przemysłu i Handlu, na podstawie zapotrzebowań, przesłanych Ministerstwu Przemysłu i Handlu od innych Urzędów Państwowych.

§ 11.

W razie niezgodności przy odbiorze i reklamacji należy zwrócić się do Wydziału Surowców Wojennych Ministerstwa Przemysłu i Handlu, Oddział Skór, Bielańska 10—12 w Warszawie.

III.

Przepisy o pozwoleniu na przewóz.

§ 1.

Ograniczenia przy przewozie skór gotowych znoszą się.

§ 2.

Ograniczenia przewozowe zachowują się tylko dla skór surowych, garbników i ekstraktów, dla których przewozu potrzebne są odpowiednie przepustki, wydawane przez Wydział Surowców Wojennych Ministerstwa Przemysłu i Handlu w Warszawie.

Minister Przemysłu i Handlu

(—) Hąta.

Szef Sekcji

(—) St. Brzeziński.

Warszawa, dnia 5 kwietnia 1919 r.

194
U S T A W A

z dnia 8 kwietnia 1919 r.

**o dostarczaniu mieszkań na potrzeby
wojska.**

Art. 1. Pomieszczenia dla oficerów i urzędników wojskowych obowiązane są dostarczyć zarządy gmin miejskich i wiejskich.

Art. 2. Zarządy gmin miejskich i wiejskich, o ile nie posiadają w swoim rozporządzeniu odpowiednich pomieszczeń, mają prawo rekwirować na potrzeby wojska mieszkania osób prywatnych. Pomieszczenia, zajęte przez władze i urzędy państwowe, nie podlegają rekwizycji.

Art. 3. Rekwizycji podlegają:

a) mieszkania, których właściciele lub użytkownicy są stale nieobecni;

b) poszczególne pokoje w mieszkaniach, liczących ponad 4 pokoje. W mieszkaniach, zajętych przez osoby pojedyncze, do użytku właściciela mieszkania winny być zostawione 2 pokoje. W mieszkaniach, zajętych przez rodzinę, do użytku właściciela pozostawione być winno tyle pokoi, z ilu osób składa się rodzina, nie więcej jednak niż 4 pokoje. Przy obliczeniach powyższych nie są brane w rachubę pokoje, które służą do wykonywania zawodu i nie są przeznaczone na mieszkanie, jako też pokoje, zamieszkałe już przez podnajemców, nie należących do rodziny.

Art. 4. W razie powrotu nieobecnych właścicieli lub użytkowników zwraca się im część mieszkania stosownie do art. 3.

Art. 5. Pomieszczenia dla oficerów i urzędników wojskowych winny być dostarczone ze znajdującym się w mieszkaniu przepisaniem umeblowaniem i ze światłem, o ile istnieje w mieszkaniu instalacja elektryczna lub gazowa.

Art. 6. Spis pomieszczeń zarówno własnych, jak i ulegających rekwizycji, winny zarządy gmin wiejskich i miejskich dostarczyć miejscowym komendom wojskowym w sposób i terminach przez władze wojskowe przepisanych.

Art. 7. Za dostarczone pomieszczenia skarb państwa będzie wypłacał gminom wynagrodzenie podług norm następujących:

- a) w miastach I klasy: Warszawie, Krakowie, Lwowie, Lublinie, Łodzi, Częstochowie i Sosnowcu, oraz w miejscach klimatycznych i uzdrowiskach:
za oficerów do podpułkownika włącznie (1 pokój) 3 marki dziennie,

za oficerów od pułkownika i wyżej (2 pokoje) 5 mk. dziennie;

b) w miastach II klasy, dawniej gubernialnych i powiatowych, 80 procent cen wskazanych w p. a.;

c) w pozostałych miejscowościach 60 procent wskazanych w p. a. wypłaty sumy należnej za zajęte pomieszczenia uskuteczniają zarządy gmin miejskich i wiejskich.

Art. 8. Różnicę, wynikającą z tego, że czynsz płacony przez lokatora za zarekwirowane pokoje wyższy jest od wynagrodzenia, należącego się za nie w myśl tej ustawy, pokrywa właściciel domu z własnych funduszy.

Art. 9. Istniejące dotąd obszary dworskie, jako jednostki administracyjne, podpadają pod postanowienia niniejszej ustawy.

Art. 10. Winni uchylenia się od obowiązków, z ustawy niniejszej wynikających, będą karani aresztem do 3-ch miesięcy lub grzywną do 3000 mk. przez władze administracyjne.

Art. 11. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Spraw Wojskowych i Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 12. Ustawa niniejsza posiada moc obowiązującą na całym obszarze Państwa Polskiego na przeciąg jednego roku i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Marszałek
Tramczyński

za Prezydenta Ministrów
Minister Spraw Wewnętrznych:
S. Wojciechowski

Minister Spraw Wojskowych
J. Leśniewski

195
U S T A W A

z dnia 8 kwietnia 1919 r.

o nietykalności członków Sejmu Ustawodawczego.

Art. 1. Członkowie Sejmu Ustawodawczego nie mogą być nigdy pociągani do odpowiedzialności prawnej za swoją działalność w Sejmie lub poza Sejmem, wchodzącą w zakres wykonywania mandatu poselskiego.

Za przemówienia i odezwanienia się, tudzież manifestacje w Sejmie lub komisjach sejmowych odpowiadają tylko przed Sejmem podług przepisów regulaminu sejmowego.

Art. 2. Przez cały czas trwania Sejmu Ustawodawczego posłowie nie mogą być w żadnym wypadku pozbawieni wolności.

W tymże samym czasie nie wolno żadnej władzy sądowej lub administracyjnej wdrażać przeciwko nim postępowania karnego lub dyscyplinarnego bez uprzedniej zgody Sejmu.

Postępowanie karne lub dyscyplinarne, wdrożone przeciw posłowi przed uzyskaniem mandatu poselskiego, winno być na żądanie Sejmu zawieszane aż do wygaśnięcia tegoż mandatu.

Art. 3. Członkowie Sejmu Ustawodawczego badani jako świadkowie przed sądami, władzami administracyjnymi i dyscyplinarnymi, mają prawo uchylecia się od zeznań co do faktów, które im w wykonywaniu zawodu poselskiego do wiadomości podano, jako też co do osób, od których pośrednio lub bezpośrednio wiadomość o tych faktach uzyskali.

Art. 4. Mieszkanie członków Sejmu Ustawodawczego jest nieetykalne.

Wkroczenie do mieszkania, rewizja domu i zatrzymanie papierów oraz wszelkich ruchomości może mieć miejsce jedynie na podstawie nakazu władzy sądowej w tych wypadkach, w których członkowie rodziny posła, wspólnie z nim mieszkający, lub domownicy ścigani są z powodu popełnienia czynów karygodnych, i powinno być wyłącznie do tych osób ograniczone.

Art. 5. Nikt nie może być pociągnięty do odpowiedzialności za zgodne z prawdą sprawozdania z jawnych obrad Sejmu i komisji sejmowych, ani też za częściowy lub zupełny przedruk tychże jawnych obrad, zgodny z urzędowym stenograficznym protokołem.

Te sprawozdania i przedruki nie podlegają konfiskacie i wolne są od cenzury.

Art. 6. Członkowie Sejmu Ustawodawczego mogą bez pozwolenia i zawiadomienia władz zwolywać zgromadzenia celem zdania sprawy z działalności sejmowej. Na tych zgromadzeniach przedstawiciele i organy władzy nie mają prawa mieszania się do obrad.

Art. 7. Listy i telegramy, wysłane do członków Sejmu Ustawodawczego, jako też korespondencja tychże ostatnich—nie podlegają żadnej cenzurze.

Władze mogą zatrzymać tylko telegramy, których treść narusza tajemnice wojskowe i państwowe.

Art. 8. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Marszałek
Trąpczyński

za Prezydenta Ministrów
Minister Spraw Wewnętrznych:
S. Wojciechowski

Minister Sprawiedliwości:
Supiński.

196

U S T A W A

z dnia 11 kwietnia 1919 r.

o rzeczowych świadczeniach wojennych.

Art. 1. Z chwilą wybuchu wojny lub z chwilą zarządzenia bądź to ogólnej, bądź częściowej mobilizacji ma państwo na czas trwania wojny prawo żądania od ludności świadczeń wojennych, a w szczególności odpłatnego odstępywania na rzecz państwa własności lub prawa użytkowania ruchomości i nieruchomości bezpośrednio lub pośrednio potrzebnych dla celów zaopatrzenia armji i obrony państwa.

Art. 2. Wprowadzenie obowiązku świadczeń wojennych, ustanowienie terminu powstania i ustania rzeczowego obowiązku, jak również oznaczenie przedmiotów, podlegających obowiązkowemu, świadczeniu, następuje na skutek wspólnego rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Spraw Wewnętrznych. Rozporządzenie to musi być podane do wiadomości powszechnej.

Art. 3. W razie ustanowienia obowiązku świadczeń wojennych może Rada Ministrów wydać zakaz wywozu poza granice państwa ruchomości, podlegających świadczeniom wojennym i poddać obrót temi przedmiotami wewnątrz kraju kontrolii rządowej.

Art. 4. Od obowiązku świadczenia wolne są budynki: kościołów, kaplic i domów modlitwy wszystkich wyznań wraz ze znajdującymi się w nich przedmiotami kultu religijnego, muzea publiczne, zabytki sztuki i kultury znajdujące się pod opieką państwa, oraz wszelkiego rodzaju przedmioty i pomieszczenia, służące do zaspokojenia niezbędnych potrzeb osobistych lub do wykonania zawodu posiadacza i jego rodziny. Szpitale i zakłady zdrowotności publicznej podlegają świadczeniu jedynie dla celów sanitarno-wojskowych i za zgodą Ministerstwa Zdrowia Publicznego.

Art. 5. Po ogłoszeniu obowiązku świadczeń wojennych (art. 2) wszystkie osoby prawne i fizyczne obowiązane do świadczeń wojennych mają na wezwanie właściwej władzy administracyjnej zeznać deklarację z przytoczeniem szczegółowych danych co do ilości i miejsca znajdowania się, będących w nich, posiadaniu przedmiotów, wymienionych w rozporządzeniu, przewidzianem w art. 2.

Art. 6. Zażądanie świadczeń wojennych następuje w drodze nakazów rekwizycyjnych, wydawanych przez właściwe urzędy administracyjne na podstawie zapotrzebowań, wystawionych przez władze wojskowe po myśl art. 7-go. Gdzie władze rządowe administracyjne jeszcze nie są zorganizowane, zażądanie świadczeń nastąpić może na zasadzie nakazów rekwizycyjnych władz wojskowych za pośrednictwem urzędu gminnego.

Art. 7. Prawo wystawiania zapotrzebowań należy wyłącznie do Ministra Spraw Wojskowych oraz do upoważnionych przez niego organów wojskowych.

Art. 8. Władze administracyjne mają prawo żądania w razie potrzeby pomocy wojskowej celem spełnienia nakazów rekwizycyjnych w myśl przepisów o użyciu wojska do pomocy władzom cywilnym.

Art. 9. Wynagrodzenie za świadczenia wojenne, ma być z reguły bezzwłocznie gotówką, wypłacone po cenach ustalonych przez Ministerstwo Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu i innymi interesowanymi Ministerstwami, a to na podstawie opinii, wydanej przez reprezentacje organizacji rolniczych, rzemieślniczych, handlowych i przemysłowych.

Art. 10. W razie niemożności natychmiastowej zapłaty, posiadacze przedmiotów świadczeń otrzymują kwity rekwizycyjne według wzoru, ustalonego przez Ministerstwo Spraw Wojskowych. Wypłatę należności z kwitów rekwizycyjnych uskutecznia Intendentura najbliższego wojskowego okręgu generalnego.

W razie niemożności zapłaty, nikt nie może być pociągnięty do spełnienia obowiązku świadczenia wojennego, jeżeli mu nie zostanie wręczony kwit rekwizycyjny.

Zgłoszenie kwitów rekwizycyjnych, względnie należności z tytułu uskuteczionych świadczeń wojennych winno nastąpić pod rygorem utraty pretensji najdalej w ciągu 6-ciu miesięcy od dnia ustania powszechnego obowiązku do świadczeń wojennych (art. 2).

Art. 11. Właściciel przedmiotów świadczenia wojennego, który zapłaty za swoje świadczenia nie otrzymał lub z jakiegokolwiek powodu czuje się pokrzywdzonym, ma prawo zażalenia w terminie miesięcznym do Okręgowej Komisji Rekwizycyjnej przy Dowództwie Okręgu Wojskowego, a od decyzji tej ostatniej służy również w ciągu miesiąca prawo odwołania się do Głównej Komisji Rekwizycyjnej przy Ministerstwie Spraw Wojskowych.

Przedstawicielowi Minist. Spraw Wojskowych w Komisji Okręgowej wolno się sprzeciwić w uchwale tej Komisji, a wówczas sprawa z urzędu musi być przedłożona Głównej Komisji.

Od orzeczenia Komisji Głównej niema dalszego środka prawnego.

Art. 12. Komisje Rekwizycyjne urzędują w następującym składzie:

- a) Komisja Okręgowa składa się z 6-ciu członków, pod przewodnictwem sędziego miejscowego sądu okręgowego, a w braku na miejscu takiego sądu — sędziego pokoju, względnie sędziego powiatowego przy udziale po 1 przedstawicieli Ministerstw Spraw Wojskowych, Spraw Wewnętrznych, Skarbu i 2 przedstawicieli miejscowego powiatowego organu samorządowego. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.
- b) Komisja Główna składa się z 5-ciu członków pod przewodnictwem sędziego, delegowanego przez Sąd Najwyższy, przy udziale przedstawicieli Głównej Intendentury Wojskowej Ministerstwa Skarbu, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oraz delegata zamianowanego przez Sejm.

Porządek mianowania przewodniczących i członków Komisji Rekwizycyjnej oraz tryb postępowania w Komisjach Rekwizycyjnych określony będzie w przepisach wykonawczych do ustawy niniejszej.

Art. 13. Wszelkie roszczenia i spory z tytułu wykonania obowiązku świadczeń wojennych wyjęte są z pod orzecznictwa sądów cywilnych i podlegają załatwieniu wyłącznie w myśl niniejszej ustawy.

Art. 14 Wszelkie akty, dowody i cała bez wyjątku korespondencja w przedmiocie świadczeń wojennych wolne są od opłaty skarbowej.

Art. 15. Osoby, winne uchylenia się od obowiązku świadczeń wojennych lub niezłożenia deklaracji w art. 5 wspomnianej lub złożenia deklaracji ze stanem faktycznym niezgodnej, prócz konfiskaty przedmiotów podlegających obowiązkowemu świadczeniu, będą ukarane przez władze administracyjne karą aresztu do 1-go roku lub grzywną do marek polskich 100,000.

Kary te nakładać będą władze administracyjne powiatowe. Od orzeczenia karnego służy prawo odwołania się do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w terminie 14-to dniowym od dnia zawiadomienia o treści orzeczenia karnego.

Przeprowadzenie rekwizycji, względnie żądanie lub pobranie świadczeń przez organy cywilne lub wojskowe z pominięciem przepisów tej ustawy, będą niezależnie od postępowania dyscyplinarnego karane, jako nadużycie władzy urzędowej po myśli ustawy karnej.

Art. 16. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 17. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia i obowiązuje prowizorycznie na czas jednego roku.

Z chwilą wejścia w życie niniejszej ustawy tracą moc prawną wszystkie inne ustawy i przepisy w przedmiocie rekwizycji i świadczeń wojennych, a to o ile chodzi o rekwizycje i świadczenia wojenne, które mają być zarządzone od chwili wejścia w życie tej ustawy.

Marszałek
Trampczyński

Za Prezydenta Ministrów
Minister Spraw Wewnętrznych

S. Wojciechowski

Za Ministra Spraw Wojskowych
Majewski

197 ROZPORZĄDZENIE.

Ministra Apropowizacji w Warszawie z dnia 4 kwietnia 1919 r. № 127377, wprowadzające na całym terytorjum państwa wolny obrót bydłem, świniami, owcami, kozami, mięsem, przetworami mięsnymi, tłuszczami wieprzowymi, masłem, mlekiem, jajami, drobiem, rybami, owocami i jarzynami.

§ 1.

Obrót bydłem, świniami, owcami, kozami, mięsem, przetworami mięsnymi, tłuszczami wieprzowymi, masłem, mlekiem, jajami, drobiem, rybami, owocami i jarzynami jest, w zasadzie wolnym, a zatem przewóz i przegon w całym państwie bez względu na dawne kordony ma się odbywać bez jakichkolwiek zezwoleń przewozowych, lecz jedynie z zachowaniem przepisów policyjno — weterynaryjnych.

§ 2.

Celem zapobieżenia przemysłnictwu zagranicę państwa upoważnia się Sekcję Ministerstwa Apropowizacji do wydania rozporządzeń ograniczających wolny obrót do niektórych miejscowości położonych nad podległym im terytorjum.

§ 3.

Kto przekracza postanowienia rozporządzeń wydanych w myśl § 2 podlega karze w myśl obowiązujących przepisów.

§ 4

Rozporządzenie to wchodzi w życie natychmiast, a równocześnie tracą moc prawną wszystkie dotychczasowe rozporządzenia w tym przedmiocie wydane.

Minister Apropowizacji
(—) A. Minkiewicz. m. p.

198 ROZPORZĄDZENIE

Ministerstwa Apropowizacji, Wydział III—M. z dnia 5 kwietnia 1919 r. Nr. 127378, wydane na podstawie § 2 rozporządzenia Ministra Apropowizacji z dnia 4 kwietnia 1919 r. Nr. 127377, wprowadzające częściowe ograniczenie wolnego obrotu bydłem, świniami, owcami, kozami, mięsem, przetworami mięsnymi, tłuszczami wieprzowymi, masłem, mlekiem, jajami, drobiem, rybami, owocami, jarzynami, do powiatów granicznych złem byłej Kongresówki.

§ 1.

Wolny obrót bydłem, świniami, owcami, kozami, mięsem, przetworami mięsnymi, tłuszczami wieprzowymi, masłem, mlekiem, jajami,

drobiem, rybami, owocami, jarzynami ogranicza się w ten sposób, że przewóz lub przegon z którejkolwiek miejscowości państwa do miejscowości położonej w powiatach: Olsztyń, Dąbrowa, Będzin, Częstochowa, Nieszawa, Lipno, Rybin, Sierpc, Mława, Przasnysz, Ostrołęka, Kolno, Łomża, Wysokie-Mazowieckie, Sokółka, Konstantynów, Biata, Siedlce, Włodawa, Chełm i Hrubieszów zależy jest od każdorazowego zezwolenia Ministerstwa Aproprowizacji.

§ 2.

Zarządom Kolejowym nie wolno przyjmować przesyłek bydła, świń, owiec, kóz, mięsa, przetworów mięsnych, tłuszczów wieprzowych, masła, jaj, drobiu, ryb, owoców, jarzyn, mleka do powiatów wyszczególnionych w § 1 bez przepisanych zezwoleń przewozowych.

Zezwolenia przewozowe należy przy nadaniu do przewozu przymocować trwale do listu przewozowego i ostemplować pieczęcią urzędową stacji załadowania.

Przymus zezwoleń przewozowych obowiązuje również przy przesyłkach wojskowych.

§ 3.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Aproprowizacji
(—) A. Minkiewicz, m. p.

199

OGŁOSZENIE

Według postanowień rosyjskiej Ustawy wojskowej z d. 25 czerwca 1912 r. obowiązek płacenia zasiłków członkom rodzin rezerwistów armii rosyjskiej nie trwa dłużej jak rok po ogłoszeniu rozkazu najwyższego o przywróceniu stopy pokojowej lub rozpuszczeniu pospolitego ruszenia. Ponieważ pokojem brzeskim zakończono wojnę z Rosją oraz zarządzono demobilizację armii rosyjskiej, przeto obowiązek wypłaty zasiłków zgasł w lutym 1919 r.

Wobec tego Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu poleca Panu wstrzymać dokonywaną dotąd przez organa samorządne wypłaty takich zasiłków, o ile te (po 1-ym marca) jeszcze są dokonywane. Dalsza bowiem wypłata, ustawowo już więcej nieuzasadnionych zasiłków dla rodzin rezerwistów byłej armii rosyjskiej, jest dla skarbowości miast i gmin, które są w krytycznym położeniu materialnym, nader uciążliwą.

Wypłata takich zasiłków na terenie b. okupacji austriacko węgierskiej została już wstrzymana okólnikiem M. S. W. z dnia 26 lutego 1919 r. Nr. 36646—II—0—2767.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych
Józef Bek w. r.

Powyzsze podaję do wiadomości.

Za Komisarza Ludowego
Panglisz.

Łuków, dnia 25 kwietnia 1919 r.

200

Ogłoszenie
dotycz. pastwisk leśnych.

Okręgowy Zarząd Dóbr Narodowych, piśmie z dnia 3 kwietnia 1919 r. za Nr. 1077—A, upoważnił Rządowe Nadleśnictwo Łukowskie do pozwolenia okolicznym właścicielom, w razie niedziennej potrzeby, korzystania z pastwisk leśnych po opłaceniu przez nich: za cielę do 8 miesięcy po 6 marek i za starsze sztuki po 10 marek, na przeciąg czasu od 15-go kwietnia do 1 października.

W zagajnikach do 15 lat i 10 stop wysokości i na kulturach (uprawach) pasanie bydła jest surowo wzbronione i winni tego zakazu karani będą sądownie za wykroczenie przeciw art. 24 uchwały o ochronie lasów.

Rozdział pastwiska dokonywać się będzie następująco: Ci, których potrzeba zmusza do wypasów, złożą spisy bydła, z poszczególnej wioski, w nadleśnictwie, według imion i nazwisk i ile każdy gospodarz posiada do wypasów celiat niżej 8-iu miesięcy, ile sztuk wyżej 8-iu miesięcy, kto bydło pasać będzie (imię i nazwisko) i w ten sposób zestawiony spis musi być poświadczony przez Radę Gminną, lub wójta gminy, że jest zgodny z rzeczywistością.

Właściciele bydła muszą dać piśmienne zobowiązanie, że szkody w lasach robić nie będą i zastosują się całkowicie do ustawy o ochronie lasów.

Kwity otrzymać będzie można u pp. Leśniczych po opłaceniu należności i podpisaniu warunków o wypasach.

Kryńszczak, dnia 5 kwietnia 1919 r.

Nadleśniczy Łukowskiego
Państwowego Nadleśnictwa

Sekretarz

Fillipowski.
Panglisz.

201

OGŁOSZENIE

dotyczące Urzędu Przemysłowego.

Z ramienia Ministerstwa Przemysłu i Handlu powstał obwodowy Urząd Przemysłowy, powołany do załatwiania w pierwszej instancji wszelkich spraw, odnoszących się do przemysłu i handlu, a objętych kompetencjami Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

Biuro Urzędu mieści się czasowo w Białej przy ulicy Lubelskiej Nr. 4, wkrótce będzie przeniesione do Stedlec.

Komisarz Ludowy
w z.

(—) Panglisz

202

OGŁOSZENIE

dotyczące uchwały zebrania gminnego o zamknięciu szynków.

Jako przykład wysoko pojętego obowiązku obywatelskiego i własnego dobra, podaję do wiadomości uchwałę zebrania gminnego gminy Prawda:

Dnia 2 kwietnia 1919 r. wójt gminy Prawda zwołał zebranie gminne, na które stawilo się 520 osób, mających prawo głosu.

Po przystąpieniu do obrad zebranie gminne postanowilo: wystąpić z prośbą do Obywatela Komisarza Ludowego w Łukowie o zamknięcie w gminie Prawda, jak również i w mieście Stoczku wszystkich tajnych szynków, ponieważ jest to przyczyną szerzenia się pijactwa pośród młodzieży i starszych i powodem do powstawania kradzieży. Zebranie zobowiązało sołtysów do wydania wszystkich tajnych gorzelni w gminie. Za niewydanie gorzelni zebranie gminne czyni sołtysów odpowiedzialnymi.

Łuków, d. 14 kwietnia 1919 r.

Komisarz Ludowy

(—) Łopuski.

203

OGŁOSZENIE

dotyczące zagubienia pozwolenia na prawo posiadania broni.

Niniejszym podaje się do wiadomości, że Adam Wierzbicki, mieszkaniec folwarku Dąbrowa, gminy Wojcieszków, w dniu 25-go marca zgubił pozwolenie na prawo posiadania broni palnej, wydane przez Naczelnika Policji Państwowej w Łukowie za Nr. 203.

Pozwolenie powyższe unieważnia się.
Łuków, dnia 26-go kwietnia 1919 r.

Naczelnik Policji Państwowej
(—) B. Skrzypiński.

204

Ogłoszenie

Mieszkaniec wsi Wola Kisielska, Jan Barej zameldował, że zgubił w początku listopada 1918 r. w Łukowie paszport Nr. niewiadomy, wydany mu przez władze okupacyjne w r. 1916.

Paszport niniejszy unieważnia się. Ostrzegam się przed nadużyciem. Wiadomości odnośne należy skierować do Komisarza Ludowego w Łukowie.

Komisarz Ludowy
w z. (—) Panglisz.

Łuków, d. 17 kwietnia 1919 r.

205

OGŁOSZENIE

dotyczące ujawnienia zapasów drzewa.

Niniejszym wzywa się wszystkich właścicieli lasów, do ujawnienia gotowych zapasów drzewa wszelkiego rodzaju, oraz pięcioletnich poręb (do roku 1923 włącznie).

Zgłoszenia należy skierować, za pośrednictwem urzędów gminnych i magistratów, do Urzędu Powiatowego, nie później jednak jak do 1-go czerwca r. b.

Burmistrz i Wójtci mają obowiązek dopilnowania, aby niniejsze było należycie wypełnione.

Komisarz Ludowy
(—) Łopuski.

206

Ogłoszenie

dot. podatku mieszkaniowego w Łukowie.

Inspektorat Skarbowy na powiat Łukowski podaje do wiadomości płatników podatku mieszkaniowego miasta Łukowa, że podatek mieszkaniowy na rok 1919 w mieście Łukowie został ustalony na posiedzeniu Komisji w dniu 14 kwietnia r. b.

Listy podatkowe zostaną, w celu powiadomienia opodatkowanych o ustaleniu wysokości podatku, publicznie wyłożone do przejrzania w Inspektoracie Skarbowym w Łukowie przez 14 dni, poczynając od dnia 17 kwietnia r. b.

Podatek należy wpłacać do Kasy Powiatowej w Łukowie niezwłocznie najpóźniej jednak do dnia 1 maja r. b.

Przeciwko ustanowieniu podatku przysługuje płatnikowi prawo zażalenia do Inspektoratu Skarbowego w Łukowie, w ciągu 4 tygodni od dnia publicznego wyłożenia list podatkowych t. j. od dnia 17 kwietnia r. b.

Założenie zażalenia względem środków prawnych nie zwalnia od obowiązku zapłacenia na czas kwoty podatkowej z zastrzeżeniem późniejszego zwrotu.

Łuków, dnia 17 kwietnia 1919 r.

Inspektor Skarbowy
Frąnio.

207

Ogłoszenie

dot. podatku mieszkaniowego w m. Kocku.

Inspektor Skarbowy na pow. Łukowski podaje do wiadomości płatników podatku mieszkaniowego miasta Kocka, że podatek mieszkaniowy na rok 1919 w mieście Kocku został ustalony na posiedzeniu Komisji w dniu 11 kwietnia r. b.

Listy podatkowe zostaną, w celu powiadomienia opodatkowanych o ustaleniu wysokości podatku, publicznie wyłożone do przejrzania w Inspektoracie Skarbowym w Łukowie i w Ma-

gistracie m. Kocka przez 14 dni, poczynając od dnia 16 kwietnia r. b.

Podatek należy wpłacać do Kasy Powiatowej w Łukowie lub do Magistratu m. Kocka, niezwłocznie, najpóźniej jednak do dnia 1 maja r. b.

Przeciwko ustanowieniu podatku przysługuje płatnikowi prawo zażalenia do Inspektoratu Skarbowego w Łukowie w ciągu 4-tygodni, od dnia publicznego wyłożenia list podatkowych t. j. od dnia 16 kwietnia r. b.

Założenie zażalenia względem środków prawnych nie zwalnia od obowiązków zapłacenia, na czas kwoty podatkowej z zastrzeżeniem późniejszego zwrotu.

Łuków, dnia 17 kwietnia 1919 r.

Inspektor Skarbowy pow. Łukowskiego
(—) M. Frąnio.

208

Ogłoszenie

dotyczące ceny drożdży.

Ministerstwo Aprowizacji komunikuje, że po porozumieniu się z zainteresowanymi właścicielami 6 drożdżowni b. Królestwa Kongresowego, maksymalne ceny drożdży w detalicznej sprzedaży zostały przez Ministerstwo ustanowione, jak następuje:

Cena drożdży I gatunek w sprzedaży na tuty mk.	0,35	za 1 lut.
" " " " " funty "	9,50	za 1 funt.
" " II " " " tuty "	0,30	za 1 lut.
" " " " " funty "	8,20	za 1 funt.

Ceny powyższe obowiązują od dnia ogłoszenia, aż do odwołania. Ministerstwo Aprowizacji poleca niniejszym Urzędowi Walki z lichwą i spekulacją zająć się niezwłocznie podaniem do publicznej wiadomości rozporządzenia, ustanawiającego powyższe maksymalne ceny detalicznej sprzedaży drożdży, wraz z przewidzianymi karami za niesposobienie się do tegoż rozporządzenia.

Za Komisarza Ludowego
Panglisz.

Łuków, dnia 25 kwietnia 1919 r.

209

OGŁOSZENIE

dotyczące próśb o zwolnienie od wojska.

Podaję do wiadomości co następuje:

Przy każdej prośbie o zwolnienie syna jako jedynego karmiciela mają być następujące załączniki:

1. Wyciąg z księgi ludności na ogólny skład rodziny petenta i urzędowe zaświadczenie Komisarza Rządowego, a nie oddzielne metryki;

2. Zawód;

3. Stan majątkowy;

4. Świadcstwo lekarskie wystawione przez lekarza powiatowego, a jeszcze lepiej przez lekarzy Komisji Przeglądowej.

Prośby bez wyżej podanych załączników nie będą przeglądane przez Komisję Stałą przy O.K.U., dopóki wszystkie dane przez Komisarzy Rządowych nie będą dołączone.

Każda prośba o zwolnienie od wojska winna być złożona Radzie Gminnej tej gminy, w której petent zamieszkuje. Rada Gminna po stwierdzeniu prawdziwości i poświadczeniu przesyła prośbę do Urzędu Powiatowego. Prośby składane wprost do Oficera ewidencyjnego lub do Urzędu Powiatowego przyjmowane nie będą.

Łuków, dnia 29 kwietnia 1919 r.

Oficer Ewidencyjny
(—) Grzelak ppor.

UWAGA: Burmistrz i wójt winni podać powyższe z wyjaśnieniem do wiadomości mieszkańców.

210

OGŁOSZENIE

Zarząd Towarzystwa Ogrodniczego Warszawskiego podaje do wiadomości, że wszyscy właściciele sadów, zarówno mniejszych i większych, obowiązani są w myśl przepisów prawnych przed nastaniem wiosny tępić szkodniki w swych ogrodach.

W tym celu Zarząd T. O. W. podaje do wiadomości poniższe wskazówki.

WSKAZÓWKI

WALKI ZE SZKODNIKAMI W SADACH
opracowane przez Stację Ochrony Roślin T. O. W.

W roku bieżącym drzewa owocowe są ob-sypane pączkami kwiatowymi, rokującymi nadzieje na wielkie urodzaje. Aby jednak nadzieje te nie zawiodły nas, należy drzewa otoczyć staranną opieką. Nie powinniśmy przedewszystkiem dopuścić do rozwoju szkodników i grzybków pasorzytnicznych, które często niszczą nam w sadach zbiory i osłabiają drzewa. W tym celu obecnie, dopóki pączki na drzewach nie są jeszcze rozwinięte, należy wykonać następujące roboty:

- 1) Wszelkie oprędy na drzewach ścinać, w nich bowiem zimują gąsienice Rudnicy i Cielowca, uszkadzające na wiosnę liście;
- 2) Obciąć gałązki z jajeczkami pierścienicy. Z jajeczek, ułożonych na gałązkach w postaci pierścieni, wydostają się wiosną gąsieniczki niszczące liście;
- 3) Zeskrobać jajeczka Brudnicy nieparki, złożone przez samice na płotach, pniach drzew i grubych gałęziach w kupkach, pokrytych włoskami rdzawego koloru, z wyglądu przypominających hubki;
- 4) Zebrać zeschnięte owoce, wiszące na drzewach t. zw. mumie; są one bowiem rozsadnikiem zgnilizny owoców. (Wszystkie jajeczka i owoce, napadnięte przez grzybek, winny być starannie zebrane i spalone).
- 5) Pnie o korze chropowatej oskrobać aż, do kory gładkiej;
- 6) Całe drzewa, a więc korony i pnie, zrosić mlekiem wapiennym.

Środek ten skutecznie działa przeciwko grzybkom pasorzytniczemu, tarczynom i zabezpiecza przed kwiecakiem jabłkowcem.

Informacji szczegółowych o zwalczaniu szkodników i chorób roślin uprawnych udziela piśmiennie i ustnie Stacja Ochrony Roślin Towarzystwa Ogrodniczego Warszawskiego, Warszawa, ul. Bagatela 3.

Łuków, dnia 23 kwietnia 1919 r.

Powyższe podaję do wiadomości,

Komisarz Ludowy
w z. (—) Panglisz.

211
LIST GOŃCZY.

Sąd Pokoju w Trzebieiszowie Okręgu Sądu Okręgowego w Siedlcach na mocy Art. 846 i 847 U. P. K. poszukuje zbiegłego Jana Łukasika, syna Andrzeja oskarżonego z Art. 581 K. K.

Rysopis zbiegłego niewiadomy.

Każdy, komu jest wiadome miejsce pobytu oskarżonego Jana Łukasika, winten o tem niezwłocznie zawiadomic władze sądowe lub policyjne.

Sędzia (—) A. Radomyski.

Trzebieiszów, dnia 17 kwietnia 1919 r.

Najlepsza lokata kapitału

= TO =

Polska Pożyczka Państwowa

Procent płatny za cały rok zgóry. _____

_____ Lokata kapitału na 5 $\frac{1}{4}$ %

Nabyć można wszędzie!
